

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بنام خدای بخشاینده، با رحم

يُسَبِّحُ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ الْمَلِكِ الْقُدُّوسِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ (1)

به پاکی یاد می کند برای خدا آنچه در آسمان ها است و آنچه در زمین است، پادشاه نهایت پاک، غالب، نهایت هوشیار. (1)

هُوَ الَّذِي بَعَثَ فِي الْأُمِّيِّينَ رَسُولًا مِّنْهُمْ يَتْلُو عَلَيْهِمْ آيَاتِهِ وَيُزَكِّيهِمْ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَإِنْ كَانُوا مِن قَبْلُ لَفِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ (2)

او است آنکه برانگیخت در میان بیسوادان پیغمبری از ایشان می خواند بر ایشان آیت های او را و پاک می سازد ایشان را و می آموزاند ایشان را کتاب را و هوشیاری را و با وجود اینکه بودند از پیش البته در گمراهی آشکار. (2)

وَآخَرِينَ مِنْهُمْ لَمَّا يَلْحَقُوا بِهِمْ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ (3)

و دیگران از ایشان که هنوز نه پیوسته اند با ایشان. و او است غالب، نهایت هوشیار. (3)

ذَلِكَ فَضْلُ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَن يَشَاءُ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ (4)

این است فضل خدا، می دهد آن را کسی را که می خواهد. و خدا است صاحب فضل بزرگ. (4)

مَثَلُ الَّذِينَ حُمِّلُوا التَّوْرَةَ ثُمَّ لَمْ يَحْمِلُوهَا كَمَثَلِ الْحِمَارِ يَحْمِلُ أَسْفَارًا بِئْسَ مَثَلُ الْقَوْمِ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِ اللَّهِ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ (5)

مثال آنان که بار نهاده شدند تورات را باز نبرداشتند آن را مانند مثال دراز گوشه است که می بردارد کتاب ها را. بد است مثال قوم، آنان که به دروغ نسبت کردند به آیت های خدا. و خدا نمی کند رهنمائی گروه ستم گاران را. (5)

قُلْ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ هَادُوا إِنْ زَعَمْتُمْ أَنَّكُمْ أَوْلِيَاءُ لِلَّهِ مِن دُونِ النَّاسِ فَتَمَنَّوْا الْمَوْتَ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ (6)

بگو: ای آنان که یهود شدید اگر پنداشتید آنکه شما دوستان اید برای خدا از غیر مردم پس آرزو کنید مرگ را اگر هستید شما راست گوین. (6)

و لَا يَتَمَنَّوْنَہٗ- اَبْدًا بِمَا قَدَّمْتَ اُیْدِیْہِمۡ وَ اللّٰہُ عَلِیْمٌ بِالظَّالِمِیْنَ (7)

و نمی کنند آرزو آن را هیچوقت به سبب آنچه پیش فرستاده است دست های ایشان. و خدا است دانا به ستم گاران. (7)

قُلْ اِنَّ الْمَوْتَ الَّذِی تَفِرُّوْنَ مِنْهُ فَاتَّہٗ مُلَاقِیْکُمْ مَّیۡ ثُمَّ تُرَدُّوْنَ اِلَیَّ عَلِیْمِ الْغَیْبِ وَ الشَّہَادَةِ فِیْبَیْنِکُمْ بِمَا کُنْتُمْ تَعْمَلُوْنَ (8)

بگو: هر آئینه مرگ آنکه می گریزید از آن پس هر آئینه آن ملاقات کننده است شما را؛ باز برگردانیده می شوید به سوی دانای نادیده و آشکارا پس خبر می دهد شما را به آنچه بودید می کنید. (8)

یَا اَیُّهَا الَّذِیْنَ ءَامَنُوْا- اِذَا نُودِیَ لِلصَّلَاةِ مِنْ یَوْمِ الْجُمُعَةِ فَاسْعَوْا اِلَیَّ ذِکْرِ اللّٰهِ وَ ذَرُوا الْبَیْعَ ذٰلِکُمْ خَیْرٌ لَّکُمْ اِنْ کُنْتُمْ تَعْلَمُوْنَ (9)

ای آنان که ایمان آورده اید و قتیکه ندا کرده شد برای نماز در روز جمعه پس سعی کنید به سوی یاد کردن خدا و بگذارید خرید و فروش را. این بهتر است برای شما اگر هستید شما می دانید. (9)

فَاِذَا قُضِیَتِ الصَّلَاةُ فَانْتَشِرُوْا فِی الْاَرْضِ وَ ابْتَغُوا مِنْ فَضْلِ اللّٰهِ وَ اذْکُرُوا اللّٰهَ کَثِیْرًا لَّعَلَّکُمْ تُفْلِحُوْنَ (10)

پس و قتیکه تمام کرده شد نماز پس پراکنده شوید در زمین و طلب کنید از فضل خدا و یاد کنید خدا را بسیار تا باشد شما رسته گار کرده شوید. (10)

وَ اِذَا رَاوْا تِجْرَةً اَوْ لَهْوًا اَنْفَضُوْا- اِلَیْہَا وَ تَرَکُوْکَ قَائِمًا قُلْ مَا عِنْدَ اللّٰهِ خَیْرٌ مِنَ اللّٰهُوَ وَ مِنَ التِّجْرَةِ وَ اللّٰهُ خَیْرُ الرَّازِقِیْنَ (11)

و و قتیکه دیدند بازرگانی یا سرگرمی نی را پراکنده شدند به سوی آن و ترک کردند ترا ایستاده. بگو: آنچه نزد خدا است بهتر است از سرگرمی و از بازرگانی. و خدا است بهترین روزی دهنده گان. (11)